

دکمه قطع سامگهای تبلیغاتی زیر دست کیست؟

فرمانده دریابانی هرمزگان در گفت و گو با جام جم
ز پشت پرده های قاچاق سوخت می گوید

سوخت و سود

A horizontal collage of three Iranian actors. From left to right: Afshin (Afshin Ghaffari) is an older man with a beard, wearing a grey suit; Aban (Aban Shahrabi) is a middle-aged man with glasses and a beard, wearing a blue denim jacket; and Shahriyar (Shahriyar Shahrokh) is a man with a beard, pointing a handgun. The background is white.

فراز و فرودهای فرهنگی نود و هفت

در روزهای آخر اسفند، مهم‌ترین وق

سال گذشته را روی نمودار مرور می‌کنیم

در عهدنامه ۶۱۸ نفر از جوانان انقلابی، خطاب به رهبر انقلاب تاکید شد

کلید موفقیت: «جوان سازی» و «مردمی سازی» حکمرانی

شبکه رسانه‌های مسلط جهانی، واقعه تروریستی نیوزیلند را چگونه منعکس کردند؟

ین گزارش عکس ندارد!

بکشد بیش از هر چیز نشان از ضعف نهادهای مسؤول آن کشور دارد. امادر حادثه نیوزیلند مادریت اخبار و تصاویر و انتشار گستردۀ حضور پلیس در صحنه، آنچه بیشتر به مخاطب القامی شود تسلط نیروهای امنیتی این کشور بر ماجراست، نه برعکس!

۱۳. سپتمبر واشکهای نیویورکی

یارده سپتمبر ۲۰۰۱ دو هوای پیما خود را به برج های دوقلوی تجارت جهانی کوبیدند و هولناک ترین خبر قرن اخیر را بر ابتدای آن رقم زدند و به سراسر جهان مخابره کردند. حمله‌ای که باعث شد پس از آن موجی از اسلام‌هراسی در جهان به راه افتاد و میلیون‌ها نفر از افغانستان و عراق به بجهان مبارزه با تروریسم و در انقام این حمله جان خود را لذت دهند. باز هم انسان‌هایی بی‌گناه مورد حمله قرار گرفتند و قربانی شدند. شاید اغلب ما تصویر اشک‌های نیویورکی هارا حین ریزش برج‌های تجارت جهانی در خاطرداشته باشیم. حتی ممکن است ما نیز همراه با آنها از این اتفاق متأثر شده باشیم.

تصاویری دلخراش از جان باختگان در کنار انسان‌های نگرانی که خبری از زندگی‌کان خود که در برج‌ها بودند ندارند. تصاویری که نشان می‌داد عده‌ای خود را طبقات فوکانی برج به پایین پرت می‌کردند تا زد و آتش جان سالم به در برند. تصاویری که مخاطب را در همدادات پندرانی با آنها همراهی کرد و باز هم رسانه هاتوانستند دست‌های پشت پرده سیاستمداران را مخفی کنند و آنچه دوست دارند را به مخاطبان نشان دهند.

بسیاری با خود همراه داشت تا جایی که در نماز جمعه تهران، خطیب جموعه این اتفاق را محاکوم کرد ولی در مژون آن اتفاق با تصاویر و پوشش خبری از جنس دیگری مواجه هستیم. در جست و جوی تصاویر و خبرها با حجم بسیار زیادی از محتواهی رسانه‌ای اعم از خبرهای قالب‌های صوتی و تصویری در کنار عکس‌هایی از اصل اتفاق رو به رو هستیم. تاجیکی که «بی‌بی‌سی» یک هفته پس از اتفاق اصلی یک گزارش با تیتر «حمله به شارلی ابودو؛ یک هفته گذشت» تلاش کرد موضوع را داغ نگه دارد. عکس‌هایی که از این اتفاق در یک جست و جوی ساده اینترنتی به دست می‌آید عکس‌هایی است که عواطف و احساسات انسانی را در گیری می‌کند و هر یینندۀ‌ای را نسبت به اتفاقی که گروهی عامل آن بودند، منزجر از جایی که همگان ماجراه را توهین این نشریه به مقدسات مسلمین را فراموش کردند و حتی طبیعی از مسلمین برای این جنبات شمع روشن کردند.

این مدیریت هوشمندانه و دروازه‌بافی خبر را منتشر کرد. هیچ عکسی که در آن نشانی از قربانیان، احساسات اطرافیان آنها را نشانه‌هایی از جنبات باشد به جزیک عکس (که در صفحه یک دیروز جام جم هم کارشده) پیدانمی‌شود و در عرض تصاویر گوناگونی از خدمات رسانی نیروهای امدادی و حضور مقدرانه پلیس در عرصه وجود دارد.

این که یک توریست نژاد پرست بتواند روز روشن نزدیک به ۸۰ نفر از اهالی یک کشور را به خاک و خون اول به سراغ همین ماجراهی اخیر می‌روم. «حمله مسلح‌انه به دو مسجد در نیوزیلند ۴۹ کشته به جا گذاشت»، این تیتری است که بی‌بی‌سی فارسی این ماجرا را انتخاب کرد، تیتری که در آن از کلمه «توریست» که بار معنایی منفی دارد و موضع رسانه‌ای نسبت به واقعه را روشن می‌کند استفاده نشده است. ممکن است بگوییم مشی این رسانه در همه موارد قبلی همین طور بوده اما خوب با بررسی چند نمونه مشابه متوجه می‌شویم که این طور نیست، در کشتار لندن، کلمه «توریست» در تیتر به کار رفته است. رسانه‌هایی مانند رادیو فردا، العربیه و یورو نیوز همین شیوه خبر رسانی را انتخاب کردند. حالا این را بگذارید در کنار عکس‌هایی که از این اتفاق در رسانه‌های جهان اصلی منتشر شد. در مژون عکس‌ها و تصاویری که از آن منتشر شده اثری از تصاویری که عواطف انسانی را تحریک کند نیست. عکس‌هایی که بادیدن بدون پیش‌زمینه آنها هیچ مخاطبی متوجه نمی‌شود که آیا یا کجا فاعل‌جه در این ابعاد مواجه است یا بایک ماجرای جنایی معمولی. تنها تصاویری از دور که غالباً آنها با حضور ماموران پلیس است منتشر شده و عکس عامل جنبات نیز شترنچی شده است: یک پوشش تصویری کاملاً معمولی و سربر برای یک فاجعه خیلی عمیق و دردناک که احساسات بسیاری را جریحه دارد.

زنگ باختن یک توهین
با تحریک عوایض عمومی
۱۱ نفر در ماجرای حمله به دفتر مجله شدند. این هم از آن اتفاق‌هایی بود که